

డ బుచ్చ

క్రి^టటుకున్న గళ్ళలుంగీ మోకాళ్ళదాకా ఎ^{త్తి} విగించి,
పద్మాసనం వేసి ముచ్చటిస్తూ, వ^రమానాన్నీ, భవిష్యత్తునీ
ఒక్కలాగే బూతులు తిడుతూ అతను లెక్కరు సాగిసున్నాడు,
నే నా రైలు పెట్టె కే సరికే. అతని చుట్టూ అతని పా^{రి}
యెనిమిది తొమ్మిది మందున్నారు. జిడు మరకలున్న తన
టెరిన్ చొక్కా గుండీ పీకకు తగిలేవరకూ వెనక్కి లాగి ఒక
చేత్తో రెండో చెయ్యి రాసుకుంటూ, పదిమందున్నా
ఒక్కర్నే ఉద్దేశించి మాట్లాడం అతని అలవాటు. అతని కళ్ళ
కింద పొంగు, అతనికి నిషావస్తువులు నిషేధం లేదంటుంది.
అతని జుట్టు మూడుగజాలుంది. అతని గెడ్డం మూడ్రోజులుది.
అతను మూడు కాలాల గురించీ త్రికాల జానిలా ఒక్కలాగ
మాట్లాడగలడు. పోయిన యుద్ధంలో మిలటరీ కెళ్ళి పా^{డె}
పోయిన వాళ్ళాగో, లేకపోతే నాలుగుసార్లు జైలుకెళ్ళి బాగు
పడవాళ్ళాగో వున్నాడు. "అన్నా" అని పలకరిస్తే, "ఏం

బామ్మరిదీ" అని పలికే రకంలా, చూస్తేనే నమ్మకూడద న్నట్టున్నాడు. అతనికి 45 సంవత్సరాలు వుండొచ్చు.

ఈలోగా ఒక కుర్రాడు—అతని పార్టీవాడే—రైలు పెటెక్కి అతనికి రెండు బీడికట్ట లిచ్చేడు.

అతనా కుర్రాడివేపు శపిస్తున్నట్టు చూసి "నీలాటి దాన్నేనా అవతలీది కెళ్ళి అగ్ని పెటె తెమ్మంటే ఆర్మెల కడు పుతో సహా తిరిగొచ్చిందట! లేకపోతే యింతసేపటా లంజి కొడుకా!— ఒక బీడికట్ట తెమ్మంటే?" అని ఆచార్యయంగా ప్రశ్నించేడు.

కుర్రాడు "ఒకటి కాదు గురూ! రెండూ" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"అన్ని తెలివి తేటుండబట్టేనా లారీ క్లీనరయ్యేవు. ఎక్కడ సస్తే సచ్చేవ్ గాని 'టీ' లేవీ?"

"తెస్తున్నాడు గురూ" అని ఆ కుర్రాడంటూ వుంటే ఒక 'టీ' కుర్రాడు ప్రవేశించి వాళ్ళ పార్టీ అందరికీ 'టీ'లు అందించేడు.

అతను 'టీ' చవిచూసి, చప్పరించి, మిగతా 'టీ' అంతా గడగడా తాగేసి కిటికిలోంచి తుప్పని ఉమ్ము "సిస్సీ! ఇంతకంటే కిరసనాయలునయం. ఏటీ 'టీ' తాగితే సిన్నప్పుడు తాగిన ఆవదంకూడా బెటికొచ్చేసేట్టుంది" అంటూ గాసు పక్క వాడి కందించాడు.

అతని మాటలకి అంతా నవ్వారు. దాంతో అన్యాయం కేసు గెల్చిన ప్లీడర్ల అతను రెచ్చిపోయేడు.

“ఒరే అబ్బాయ్! ఈ ‘టీ’ లో టీయాకు లేనానా, ఎంగిలాకు లేస్తాడా మీ ప్రాప్రైటరు” అని ‘టీ’ కుక్రొడ్డి తిట్టి “మన బతుకులే యీ టీ నీళ్ళలా ఐపోనాయి గురూ. అంతా సెకెండేండు బతుకులు. ఎక్కడ సూడు, సవక బారు వస్తువులూ, నాసిరకం మనుసులేను.

“నా సిన్నప్పుడు సూడు; గాందీగారాటోడు ఒక స్టేటి మెంటిచ్చేడంటే అటు లండన్నిం చిటు లంకరేవ్వరకూ ఎవు డికి అరదంగాక గడగడడిపోయివోరు, తెలీజెప్పమని మళ్ళీ ఆ బాబు కాడికే ఎల్లీవోరు. మళ్ళీ అలాటోడే నెహురూ. ఎనక జేనమలో పూజ తక్కువై మనో పుటేడగాని నేక పాతే అమెకాలో పుట్టాల్సివోడు. ఆ బాబు యిదేశాలే లే ఏటి సేసీవోరో ఎరికా? ఎత్తుకొని నెత్తి కెక్కించుకునేవోరు. కాళ్ళుకడిసి నీళ్ళు జలుకునేవోరు. ఇంకాడాళ్ళసంగత్తు రేసరి. రోడ్ల కెగబడి పోయివోరుట. ఆ బాబు సిన్నతనులో ఓ పాలి రమ్యా ఎత్తే ఏటెందో తెల్సా? మాకు రాజు లేడు. రాజులాగున్నావు మాకు రాజు నేసుకుంటావని అక్కడోళ్ళు బతిమిలాడ్నా, ఆ బాబాచ్చీసేట్ట. మనిసంటే అతగాడు మడిసి. బంగారం కడీ; ఇనప గుండు.

“అంతెందుకు. నా సిన్నప్పుడు పంచాయితీ పెసిడెంటు పంతులేడూ? చూస్తే పది జనమల పాపాలు పోయిటటుండే వోడు. ఇప్పుడూ వున్నారూ, పెసిడెంటు మనకి! ఏం నాబం? పొటకోస్తే మాంసం ముక్కలప్ప అచ్చరం ముక్కుండదు. నోరిప్పితే సరేసరి. పుప్పిపల్లూ, కొండనాలుకా తప్ప మాట

పెగలు" అంటూ అతనక్కడితో ఆగి, పక్కనున్న బీడి కట్ట లోంచి ఎంచొక బీడి తీసి, దాని రెండోవేపు నోట్లో పెట్టుకొని, శివుడు శంకం వూదినట్లు వూది, మళ్ళీ సన్నవేపు నోట్లో పెట్టుకుని, అంటించి, గట్టిగా దమ్ము లాగాడు. కాని పొగ సమంగా రాలేదు. వెంటనే బీడి కిటికిలోంచి విసిరేసి "యిన్ని కన్నా లున్న బీడి ఎప్పుడు కాల్చనా బాబూ! బీడికి కన్నాలు, బేంకూ యినప్పటి క్కన్నాలు. బడటుకి కన్నాలు, ఎగిరే ఇమానం యింజన్లో కన్నాలు. అంతా కన్నాల బతుకులై పోనాయంటే నమ్ము.

"నా సిన్నప్పుడు అణా యిచ్చి బీడికటిమ్మంటే అరణా తిరిగిచ్చిస్తోరు. కట్టసించి బీడి యెలిగిస్తే సారామీదికి పోయిందికాదు మనసు. అరణా యిచ్చి కాఫీ తాగితే యిలా యెలా గుండేదనుకుంటావేటి : కాక్ టెయిలుండే, కాక్ టెయిలా గుండేదండే నమ్ము. ఇంతకీ ఈతకల్లు, ఎమోనియా సారా తాగే మీ కేటి తెలుస్తాదిలే కాక్ టెయి ల్రుసి!

"నా సిన్నప్పుడు అణా యిచ్చి యీ సారకాయలుకొని యిలా పోయ్యమీ దెట్టేసరికి ఎన్నెపోయివి. ఇప్పుడో! రూపాయిన్న రిచ్చి యీ సారకాయలుకొని పోయ్యేక్కిస్తే పోయ్యారిపోది. మొన్నేట్టెందో ఎరికా? మా యాడది మాంసం వండి అన్నానికూకొని, తినకుండా లెగిసిపోనాది. 'ఏటే పిలా మాంసం ఒగేసినావ్' అన్నానో లేదో, తాను పాంలాగ తోకమీదనెగిసి 'ఇది మేకమాంసవా? పూటారు టెరుముక్క? మా గొప్పమాంసం తెచ్చేవుగాని వల్లకుండు'

అని కళ్ళెరజేసింది మళ్ళీ దానికి మాంసవంటే ఎంతిష్టమో తెల్సా? ఎప్పుడోపాలి నన్నే తినేసాదేమో ననిపిస్తాది.

“ఇప్పుడంతా డబ్బు గురూ! డబ్బు! ఇలువైన సరు కవురికీవొద్దు. ఇక మనిసి యిలువ అసలేవొద్దు.

“డబ్బు సూపితే చాలు. ఈదిలో కోతాడుది. ఇంట్లో ఆడది కోతిలాగాడుది. డబ్బుంటేసాలు, కారు కొనొచ్చు. మేళ్ళు కట్టొచ్చు. దేవుడెదురు తిరక్కపోతే ఏ సెయి ర్మేనో, ఏమ్మేల్వోకూడా అయిపోవచ్చు.

“నీకు డబ్బుంటే, నీ కొడుక్కి బంగార బొమ్మలాంటి కోడలు బంగారం సంచులో వస్తాది. నీ కూతుర్ని గొప్పో డెవడో కట్నం నేకుండా పెళ్ళి సేయిస్తుకుంటాడు. నీకొడుకు తరుడుఫారం ఎందుకు దాట్నెదనడగరు. నీ కూతురు ముంద టేడు అచ్చమ్మాస్పతిలో ఎందుకు జేరిందనడగరు. నీ బామ్మరి కర్ర మంత్ర సానిముండ నెందుకు పీక పిసికి సంపేశాడ నడు గరు. నీ వొంశం వద్దు, నీ గుణం అసలేవద్దు. నీ సదువేటనడ గరు. నీ డబ్బు కావాలి పెంపొచ్చానికి. ఆకిరికి దొంగ నల మందు హోల్సేలు యాపారం నీదేననికూడా పట్టించుకోరు.

“ఇంతెందుకు. ఈదిలోకెళ్ళు. ఎల్లి, రూపాయలసంచీ గలగల్లాడించు. నీ పక్క నెంతమంది సేరుతారో సూసుకో.

నీ క్కా రమ్ముతా ననొకడొస్తాడు. నీ కిల్లు అమ్ముతా నని మరో డొస్తాడు. నీకు వొళ్ళు అమ్ముతానని పదిమంది వొస్తారు. మళ్ళీ ఆళ్ళు సూడాని కెలా గుంటారో తెల్సా? రావణాసురిడికింద ఏడుస్తున్న సీతమ్మోరలా గుంటారు.

“యిం తెందుకు; పదిమందిలో పోలీసోళ్ళి సబీగా సెప్పట్టు
క్కాటి పదిరూపాయలలో టుఆడి సేతిలో పెట్టు. నువ్వు, ఆ మా
వదో లెంపకాయలాట లాడుకుంటున్నట్టు నవ్వేసి ఎల్లిపోతాడు.

“తిరప తెలు. కాని రెలు దిగక. దిగకుండానే ఎంక
తుస్సుగుడి గుడేపుతిరిగి డబ్బుసూపీ ఏడుకొండలూ ఒక్క
బిగిని గంతేసి నీవొళ్ళో వాల్తా డాస్వామి.

“ఈ రోజులో పాకీవోడు మొదలుకొని పరబ్రహ్మం
వరకు, డాట్రుబాబు మొదలు డాఫర్నాయాల వొరకూ అంద
రికీ ఒకటే కావాలి. ఏటనుకున్నావ్ ? డబ్బు !

“నీకు డబ్బు నేకపోతే నువ్వుగాందీ గారాటోడివె నా
నీ మొకంమీద ఉమ్మమన్నా ఉమ్మరు. గాందీగారే నా
మొదటో అమాయకం రోజులు గాబటి బతగలిగేడు గాని
ఈ మాయదా రోజులొచ్చేక బతకనిచ్చినారా! కాలిసి సంపే
సినారుగాని - ఆ బాబుకే యింత డబ్బుండి లంచవిచ్చి పది
మంది పోలీసోళ్ళని సుట్టూ ఎట్టుకుంటే సచ్చిపోయావోడా ?
ఆ బాబుని సంపేసేవోరా ?

“ఈ డబ్బుదగ్గర మనిసిని మనిసి నమ్మడు. పెళ్ళాన్ని
మొగుడు నమ్మడు. పిల్లని తల్లి నమ్మడు. దేశాన్ని దేశం
పోటనెటీసుకుంటాది. నామా టబదమెతే ఈ పాలెల్లి మీ
యాడదాన్ని దానమ్మగోరిచ్చిన ఆరెకరా లమ్మేసి నీకు సెకం
డేండు టాకీ కొనిపెట్టమను. అది ఈ రేతిరే నీ సాపగుడ
ఈదరుగుమీద పారీబోతే నన్ను సంజకొడుకని పిలు. నేను
పలుకుతాను. ప్రోవోటేకుండా పదొందలు అప్పియ్యమని నీ

తమ్ముణి ఈవలే అడుగు. ఆ సాక్కుకి (shock) ఆడు సచ్చన్నా పోతాడు, నేకపోతే నిన్ను సంపేనన్నా సంపేస్తాడు.

“రెండు పీటలు కలిసుంటాయి. రెండు పుల్ల కలుసుంటాయి. కా నిదరు మనుషులు కలుసుండరు, డబ్బు సంవందం ఏ ఏకపోతే.

“డబ్బుదగ్గర న్యాయం నేకపోతే మసై పోతావు. నువ్వు లారీ నడుపుతే రిటన్లో లోడేం లేదని నీ ప్రొవైర్ ట్రుతో అబద్దం సెప్పకు. నువ్వు పంచదారమ్ముతే కాయి తానికి కాణీ పుచ్చుకోకు. బియ్యం అమ్ముతే రాళ్ళు కలపకు. పాలమ్ముతే నీళ్ళు కలపకు. యాపారం చేస్తే దొంగలెక్కల్రాయకు. అలాసేసి వచ్చేవీడు నీ ఎడ్రసు నీకు తెలుస్తే నాకొచ్చిసెప్పు. నీ కిల్లుండదు. నీ భూమిసావుకారుది. నీ పెళ్ళాం నీ కొల్లదు. నీ కుక్కే నిన్ను కరుస్తాది. నీ వప్పు లీర్చనేక నూతిలో గెంతి నరకానికి పోతావ్ ! పోతే పోతావు డబ్బులే నెదవ్వి. నా ఏడుపల్లా నుయ్యి మాకు పనికిరాదనే” అని ఆగేడు.

చుట్టూ వున్నవాళ్ళు ఆలోచనలో పడ్డవాళ్ళలా మాటాడకుండా వూరుకున్నారు. కాని వాళ్ళలో ఒకడు “అయితే డబ్బుకోసం ఏ పీకన్నా కోసీమంటావన్నమాట” అన్నాడు.

“ఆ తప్పుడుమాట నా కంటగట్టబోకండొరె. నాకు పరమ సయ్యం. అసల్నాకు డబ్బంటె యిషవని ఏనంజికోడుకు

నీకో సెప్పింది ? కట్టుకున్నా కొగ్గకూడదని మాయూడదానో
వుంటున్నాగా న్నేకపోతే ఏనాడో సన్నాసినై పోయుండే
వోణి. నా నసలు ఋసిలాంటి మడిసిని.

“ఇంతకీ కళ్ళారా మా డాట్రుబాబుకత సూనేకూడా
డబ్బుకి లొంగిపోమంటారా బావులారా” అని మూడు నిలు
వుల నిట్టూర్పు భూమిలోకి గుచ్చి ఆగేడు.

“ఎవుడా డాట్రు ? ఏమా కత” అని పంచతంత్రంలో
రాజుకొడుకులా చుట్టూ వున్నవాళ్ళు అడిగేరు.

“అయితే సెపా నినుకోండి” అని బీడీకటలోంచి ఒక
బీడీ ఎంచి, ముట్టించి, బీడీకంపెనీవాడి తల్లి, పెళ్ళాల శీలం
శంకించకుండా కథ ఆరంభించేడు: “నేను మీ డాట్రాకముందు
ఎక్కడుండే వోడో తెల్సా ?...లో. అక్కడో పెద్దాస్ప
తిలో పనేసేవోడ్ని. పెద్దాస్పతిరంటే జనరలాస్పతిరను
కునేరు. జనరలాస్పతిరి కెలే పేషెంటుకి లో డెలివోడు
ముందు సనాడు. ఆ ఏనక పేషెంటు సనాడు. అది కాదు మా
యాస్పతిరి. మాది ‘పంకజం నర్సింగ్ హోమ్’. ఆ వూరి
కొండపక్కని సంద్రాని కెరుగుగా వుండేది.

“ఆ యాస్పతిరికి తొలీసుట్టు నొకరీకెల్లి రిచ్చాదిగి,
దాని కాంపాండు గోడ సూసేసరికి గుండె సల బడిపోనాది.
తొల్పుట్టు సెంట్రల్ జైలు గోడ సూసినప్పుడలాగే అనిపించిం
దొరే. లోన కెల్ల బోతే గేటుకాడ గూరకావోడు గెంటే
బోనాడు. ఆకిరికి నా కాయితా లూసి ఒగ్గేసినా డనుకో.

“గేలుదాటి లోన కెల్ల బొయ్యిసరికి కళ్ళు ఝమ్మ

న్నాయనుకో. అదేదో పెద హోతులాగో, సిసీమా కంపెనీ లాగో వుందిగానీ ఆస్పత్రిరాగ నేదు. గేటు దాటగానే ఎకరాలెకరాల పూలతోట; సొరగనుండి రతనాలు రాలిపోయినట్లు ఆటి పువ్వులు.

“ఎన్నెలరే తిరి పువ్వుల మొక్కల పక్కన సిమ్మెంటు బెంచీమీద కూచుంటే జొత్కానా నీలు సల్లగా తుంపర్ల బడుతూవుంటే నా సావిరంగా... సస్తే యీ ఆస్పత్రిలోనే సావాలనిపిస్తాది.

“ఇంకాస్పత్రి రెలా గుంటాదనుకుంటావేటి ? దాని కోవారంగు గోడలు నూస్తే కొరుక్కు తి నెయ్యాలనుంటుంది. దాని నేలో నీ ఎదవ మొకం నూసుకు గెడం గీసుకోవచ్చు. ఆస్పత్రి ఆరంతసులు. ఆపరేసనలన్నీ ఆరో అంతసులో; మిగతా అంతసులో అన్నీ స్పెషల్ వోరులు, కిందంతసులో ఆఫీసు, కన్సల్టేషనురూమూ, కంపౌండర్ల గదినీ.

పేషెంటు కిచ్చి గదు నెలా గుంటావేటి ? దేనికీ బెటి కెలక్కరేదు. ప్రతీగదికీ బాత్రూమూ, లెట్రినుంటాయి. ఆ యాస్పత్రిలో ఒక హోతులు, ఒక మందుల్సాపు, ఒక మామూలుసాపు, ఒక పుస్తకాలసాపు, ఒక బీడికొట్టు అన్నీ పున్నాయి ఒక బయస్కాపు, బట్టలసాపు లేవన్నమాట గాని, నేకపోతే అదో సినుర్న రేననుకో. ఆ యాస్పత్రి యింటిపన్ను యిరవై వేలు. కరెండు కరుసు మూడువేలు.

“ఇంకాస్పత్రి కొచ్చేవా శ్వేలాటి వోళ్ళనుకుంటా వేటి ?

“వీకలవరకూ లంచా లిసి పెదుద్యోగులు, ని యమ్మ
సస్త్రాంతు నీ వెళ్ళాంపు వె అమ్మించేసి నీకు పదిరూపాయల
మందు యిరవై కమ్మతారే అదిగో అలాటోళ్ళు; యీ వల
కడితే రేపు కొట్టుకుపోయి బిడిలుకటే కంట్రాక్టరు; రేతి
రికి రేతిరి పిప్పల్లోంచి బ్రాండ్, నల్లమందూ దింపి బంగార
మ్మేళ్ళు కడతారే ఆళ్ళు; అంతా అలాంటోళ్ళే ఆ యాస్ప
త్రికొచ్చేది.

“పలెటూరి నాయుడి నాలుగో వెళ్ళాం తన సెజు
కుర్రాడితో పట్టవాసంలో వుండడానికి తేని జబ్బు సెప్పి
మా యాస్పత్రిలోనే వుండేది. కలకటేరు వెళ్ళాం కానుపు
మాకాడే ఎప్పటికీ సవర్రాడని సూపరెంటు కూతురు ఆప
రీసనూ మాకాడే.

“అంతే కాని నీలాటాలాటిబీదెదవలురా రక్కడికి.
అలాటో డెవడై నా మతిసెడి వచ్చేదో, గేటుకాడ గూరకా
వోడు, గేటుకాడే వీక పిసికి సంపేస్తాడు.

“ఇక మా బాబంటావా? ఎప్పుడూ ఎవరితోనూ
మాట్లాడు. అచ్చ సినిమా హీరోలా గుంటాడు. పెదాలమీద
సిన్న పావులా అంత సిరునవ్వుతో ఎవరొచ్చినాసరే మూడు
మాటలో ముగించి సంపేసేవోడు. ఈ బాబు అస్పత్రిలో
ఆడే మాటలన్నీ ఇంగ్లీషూ తెలుగూ కలుపుకుంటే రోజుకి
అరవయ్యుంటాయి. ఆ బాబెప్పుడూ నవ్వడోరే. (ఎప్పుడూ
నవ్వని మొగాడ్డి, ఎప్పుడూ ఏడని ఆడదాన్నీ నమ్మకూడ
దంటారు.)

“ఆ బాబు కింద ఆడోళ్ళో సహా ఆరుగు రసిస్టెంటులు, మూడు పుంజీల మంతర్షాన్లు; యికనర్సులూ, నాడుబోయిలు సంగతి సెస్పెక్టరేనేలేదు” అంటూ అతను మరో బీడి అంటించడాని కాగేడు.

“యింతకీ నీ కేటుద్దోగం ఆ యాస్పత్రిలో” అని అడు తగిలేడు ఒకడు.

“షాపుర్ ... పేరుకే డ్రైవర్లుగాని డాక్టరుబాబుకి చెక్రెట్రిలాటో డ్దునుకో. నాతో సెప్పండి ఆ బాబేపని సేసే వోడుకాదు. పొదుటేల ఇంటికాద్దుంచి ఆ బాబు నాస్పత్రి కి కాసులో తీసుకొస్తూ వుంటే ఆ వల వ ఆపరేసచు సేనాడో, అదెంత కష్టవో, ఆ ముంద్రోజు పేషెంటు ఎదుకు సచ్చి పోయాడో, అన్ని సెప్పేవోడు. అసల్నాకు డాక్టరు పన్నేర్పు తానని బతిమిలాడివోడూ. అప్పుడేరుసుకున్నా బాగుండేది. ఇప్పు డీ నారీ డ్రైవరుద్దోగం తప్పిపోయింది.

“ఆ బా బెంత మంచో డనుకుంటావేటి? రెక్కలేవు గాని దేవుళ్ళాటోడు. ఆ బాబు సెయ్యేసీసరికి వొలు సలబడి పోవాల నూటారు జొర వున్నోడికి. ఆ బాబు సూ ప్పడేసరికి ఎవరన్నా సరే - ఆకరికి మన లారీ కంపెనీ పొప్పరైటరు ముంక దురగమ్మలాటిదెనా సరే కనీవాలిసిందే.

“ఇంకా బాబు వొయిదె మంటావా? ఇవరించడం నా తరంకాదు. పేషెంటుకి ఆకలే సే మందు, ఆకలెయ్యకపోతే మందు, నవ్వోస్తే యిండిషను, వదుపోస్తే యిండిషను. పిలలు పుట్టడాని కాపరీసను, పుట్టుక పోడాని కాపరీసను. ఆ బాబు కాడ వొయిదెం లేని జబ్బు లేదుపో !

“ఇక మడిసంటావా ? సూస్తే యముడుకూడా యెన బోతు దిగిపోతాడు. సచ్చీ ఎదవకూడా సావడం మానేస్తాడు. ఎంతటోడికన్నా ఆ బాబుని సూస్తే హడల్ !

“ఆస్పత్రికి గేటుకాడ, కేడిలాక్ కా రెనకస్తీట్లోంచి దరాగా దిగి, గేటుకాడ గూరకావోడి సలా వందుకోకుండా ఆస్పత్రిలో నడిసెలిపోయి పెద్దపుల్ని ను వ్వెప్పుడైనా సూసేవా ? అదుగో, అలా సూసివో రతన్నంతా. ఆస్పత్రికి కొస్తూవుంటే; ముందు రేత్తిరి నూడు పురుళ్ళుపోసిన మంత రాసముండకూడా హుషారు గుండేది అత నొచ్చేసరికి.

“ఆ బాబుకి పెళ్ళయిందా ?” ఎవరో అడిగేరు.

“నువ్వలకుండోరే. నేకపాతే కీళ్ళిరిసీసి కిటికీలోంచి సిరీగల్లు. సుట్టపీకంతున్నావ్, నీ కెంత తొందర్రా నంజి కొడకా ? కత సెప్పడం రాస్సరిగదా, యినడంకూడా రాదు మనెదవలకి.

“పెళ్ళయిందిరాబాబూ, అయింది. మాఅమ్మగోరెలా గుంటార నడగవేం ? బంగారబొమ్మ; రతనాల రాసి; ముట్టు గుంటె మాసిపోద్దేమోనన్నట్టు పింగాణీ బొమ్మలా గుండీది. ఆ యమ్మ దాహం పుచ్చుకుంటే గొంతులో నీలు కనిపించాలన్నమాట.

“ఆ యమ్మ కూకున్న సోట తవ్వితే రతనాల గనుండ వొలసిందే.

“ఆయమ్మ సెయ్యిపడితే గొడ్డుటావుకూడా సూలు కట్టెయ్యాలి.

“ఆయమ్మ సూప్పడితే నువ్వుకూడా యిమానం డెవ
రువై పోతావన్నమాట. ఆయమ్మ రాములోరి కాలంలో
పుట్టుంటే, సీతూసికి రావణాసురు డెల్ల కపోయివోడు.

“అంతందం నా జనమలో సూళ్ళేదురా బాబూ!
నేను ఆయమ్మని సూసిన కళ్ళతో మీ దయిదరం మొకాలు
సూసి, ఆ యమ్మని కూకుండబెట్టి కేడిల్కారు నడిపిన్నేను,
బ్రేకుల్లెని మరగమ్మ లారీ నడుపుకోవా లొచ్చిందంటే
అంతా నా కరమరా, బాబూ! సారా అమ్మకున్నాళ్ళో
సోడా అమ్మకున్నట్టున్నాదంటే నమ్మ నా బతుకు.

“నా నా రికాడ నౌకరీ కుదురుకుండిసరి కే ఆరికి
మూడేళ్ళబ్బాయి, ఆ తరువాత యింకెవరూ లేరు. యిం
కుండకుండా ఆయమ్మకి ఆపరేసను సేసేరట ఏదో జబ్బు
సేస్తే.

“యిం కబ్బా యెలాగుండేవో డంటావేటి? మన నర
సిమ్ములు బడికొట్టుకాడ బాలకిప్పుడి బొమ్మలేదూ? అనుగో
అలా గుండేవోడు, గిరిజాలో! బంతులంత బుగలమదిల;
ముప్పావించీ మూతి; యిదుగో యింత ముక్కు; పాలతెలుపు;
నవ్వితే ముత్యేలవోన పడటండేది. యిదిగో యీ సేతులోనే
పెంచేను.

“కుర్రోడు ఎంత సురుకంటావేటి! ఆ రేళ్ళొచ్చిసరికలా
నా బళ్ళో కూకుని కా ర్నడిపిసీవోడు. సదువుతున్న దొర
బళ్ళో పసుపెయిజులన్నీ ఆ బాబువే.

“ఆ డాట్రుబాబుకి నానంటే ఎంత దయా! ఎంత బి
మానం! ఏం పండుగొచ్చినా... ఆకిరికి పీర్ల పండు గొచ్చినా
సరే “యిందరా ఎంకతేశా! యీ పదిరూపాయలూ పట్టుకెళ్ళి
పిలల కేదన్నా కొనిపెట్టరా...” అనిచ్చేవోడు. నాకు పిల్ల
లేరనీ, మా యాడదాన్నేత మూడు ముళ్ళూ ఏసి న్నేనుగా
స్పరికదా, మూడుకళ్ళున్న యీశ్వరుడుకూడా కనిపించలేడనీ,
ఆ బాబు కెన్నిసార్లు సెప్పినా గేపక ముండేది కాదు.

పోదు న్నేనిమిది గంటల కాస్ప తిరి కెలే మళ్ళీ రేతి
రెనిమిది గంటలకే తిరిగి రావడం. యీలోన స్నేహిల్నిండా
పనే. నూరూపాయల్లోటూ, నూరిన కత్తులూ పట్టుకుందుకే
పుటే డా బాబు. రేతి రింటికొచ్చి తాన్నవాడి అమ్మగారి
కెదురుగా కూకుంటే సాలు ఆ బాబు మొహం లారీ లెట్టా
గలిగిపోయాది. ఆ యమ్మంటే అతని కంతపేమ.”

“తాగీవోడా మీ డాట్రు?” ఎవరో అడుతగితేరు.

“ఎవడా నువ్వు? రాములోరి పుట్టినోజుకి, రహీం
సాయిబు తదినాకి ఏలా సంవందం? ఆ బాబు తాగితే
నీకేం? తాక్కపోతే నీ కెంరా? బైనా, తాగీవోడా! తాగీ
వోడు. నీలా బెల్లంసారా మటుక్కాదు. ఆ బాబు తాగీబుడు
సూస్తేనే, పువ్వులుగుచ్చి తేబిలు మీద ఎటుకోవాలనిపి
సాది. అంత బావుంటాయి. యింకాటి కరీదు యింటే గుండె
పగిలి ససావ్. వల్లకుండు. కద సెప్పని.

“యింత మంచోడేనా ఆ బాబు కొకటే లోపం.
సెందురికి మచ్చున్నట్టు. బీబోళ్ళంటే గిటదు. దరమం అస
లెరుగదు. అత్తనోపోలిసి సూస్తే మన దురగమ్మ నాలుగు

నేతులున్న దరమ దేవతే నచుకో. ఆ బా బెదుతే ముఱోడు పడి ససూంతు అరాన్సు మందియ్యడు. అణా దరమ మియ్యడు.

“ఆ బాబు జనమలో ఏదో రహిస్సెం వుండుంటా దనీ, ఎప్పుడో బీవోళ్ళ నేత కండుజెల తినేసుంటాడనీ అనుమాన మేసీది. ఆకిరికి ఎలాగై తేనే పతుసే నా రహిస్సెం.

“ఆ బాబూ, మా యమ్మగోరూ మేన త మేనమాం పిల్లలట. సిన్నప్పుడు ఒక తేబిలుకాడ తిని, ఒగదిలో పడు కుండేవోరట. సిన్నప్పట్నుండి ఒకళ్ళ నొకళ్ళు వెళ్ళి సేసు కుండా రనుకుండేవోరట. ఆళ్ళ వెళ్ళి మొదట్లో ఆళ్ళ పెద్దోళ్ళకీ యిషమేనట.

“కాని మా బాబు పరీచ్చె ప్రేకీసు పెతుసరికి అత నా సంతా అరించిపోయిందట. అతని తండ్రి తనా సంతా పందెపు గుర్రాలతోకలకీ, పట్నపుసానుల కోకలకీ ముడేతుసి సచ్చిపోనాట, ప్రాకీసు పెటబొయ్యిసరికి పకీర పోనాట. మా బాబు, అతగోడిమేనమాంకి ముప్పెలచ్చలాసుందిట. ‘నాలా ముప్పెలచ్చలాసి నేకపోతే పోనాదిగాని, మూడుకాను కరీదు సెయ్యవ్. నీ కెలాగిచ్చేది పిలనీ,’ అనేసేట మా బాబుతో. అప్పుడు మా బాబు ‘మూడేళ్ళు టయమియ్యి. మూళ్ళచ్చలు పటుకొసే పిల్లనియ్యి. నేకపోతే నీ కూతుర్ని నీ కిషమొచ్చినోడి కిచ్చి వెళ్ళి సేసియ్యి. నేనొచ్చి అచ్చింత తేనా,’ అని బతిమిలాడి మూడేళ్ళు టయంపొంది క తి పటి ప్రేకీసు పెతుట.

మొదట మూణెలూ మూణ్నాల పరక రాకపోయినా;

తర్వాతందుకుందా బాబు రాశి. ఆ మూడేళ్ళూ ఆ బాబు నిద్రలేపోనేదుట. అసలన్న వేఁ బోంచెయ్యలేదట. లచ్చమీద లచ్చ లారిజింది పారీసీట. మూడేళ్ళూ అయ్యిసరికి 'ఇదిగో, మానా! మూళ్ళలచ్చలమీద మరో అరలచ్చ మిగల్చే ప్పేను. యెప్పు డేటంటావ్?' అని మా యమ్మగోర్ని పెళ్ళాడేసేట.

“కాని ఆ మూడేళ్ళో పట్టుకున్న దన దాహం. మరి డమ్మకు పట్టుకున్న రకత దాహంలా, మన దురగమ్మ కూతుర్ని పట్టుకున్న తురకదెయ్యంలా మరొగ లేదా బాబుని. లచ్చిందేవికి తన బతుకు బలిచ్చీసినా డనుకో.”

“యిలా గుండగా మూడేళ్ళో దిప్పటికి. ఆవల దసరా దసిఁవిఁ. ఆ బాబు ప్రేకి సెటిం దాపాదే. రే త్తి కింట్లో పెద్దపారిటీ ఏర్పాటు సేసినాడు. ఆ మద్దేన్నం రెండయ్యో వరకు పనేసి కారెక్కి 'మరి మద్దేన్నం రావద్దు పోసీరా ఎం? కేళా. అన్నాడు. నేను కాను లాగించి. కారంటే కారా? రెక్కలేవుగాని గాల్లో ఎగిరిపోదనుకో. అస ల్దానింజను యిమాన పింజనట నాకు గేటు దాటించ బొయ్యిసరికి అడంగా రోడుమీద లారీ వసే గేటుదాటి కారాపేసేను. గూరకావోడు గేటేసేడు. నాను గేరు మారసబోతూవుంటే పరిగెత్తుకొచ్చే డొరే ఒ జాలడోరు. మని షెలాగున్నా డను కున్నావేటి? గట్టునబడి మొన్నటిపొద్దు సచ్చిపోయిన నల్ల సేపలాగున్నాడు. ఆడు నిలబడుంటేనే బతికున్నా డనుకుంటాంగాని పడుకోబెడితే సచ్చిపోయే డనుకుంటాం.

“ఆడి వొంటికి గోసీ తప్ప ఏత్తుదు.”

“కంటిని సీకటితప్ప మరేత్నెదు.”

“బాబూ ! డాట్రుబాబూ ! రచ్చించు, రచ్చించు, పిల్లోడు సంద్రంలో పడిపోనాడు. అల గిగోమావోళ్ళు మోసు కొస్తున్నారు. బాబ్బాయి ! యింటి కెళ్ళిపోకు; రచ్చించు,” అని కారు కడం పడాడు.

“ఈడీ నెత్తిని భేడకా నెడితే, అణాపరక్కి ఎవుడూ కొండు, యిప్పుడింటి కెళ్ళకుండా యిడి కొడుకుని రచ్చిస్తే యి డేటిసాడు ? ఏటివ్వగలు ? యిశ్వాసం ఎవుడి క్కావాలి? పావలాపర కిచ్చి కలురోటి కొనిపారేస్తే యిదికుక్క సూపుది యిడికంటే ఎక్కు విశ్వాసం,” అని మా బాబను కున్నట్టున్నాడు. అసలాబా బేటనుకున్నా నాకు తెలిసి పోదితే.

“ఆ బాబు ఆ జాలారోడొం కోపాలీ, నావొంకోపాలీ నూసి ‘దరమాసుప తిరికి తీసికెళ్ళం,’ డని ఆడో అని, ‘పోసీరా’ అన్నాడు నాతో, నాను పోనిచ్చినాను.

“మా వెలబోయిసరికి ‘ఆనందు కలకటేరుకొడుకు పుట్టిన్రోజు పారిటీ కెళ్ళేడు. ‘రండి, రండి,’ అంటూ మా యమ్మగోరెదురొచ్చినాది. మా బాబు కారు దిగి ‘వణం దిని బేగి రారా ఎంకటేశా ! ఊళ్ళో కెల్లారి, అని నన్ను పంపించీసేడు.

“అరగంటలో వణం దిని నా నొచ్చీసినాను. అప్పుడికే నూటేసుకొని తయారై పోనాడా బాబు. కారెక్కి ‘జెనర లాస్పతిరికి పోసీరా,’ అన్నాడు. మాం ఆసుపత్తిరో కెల్ల బొయ్యిసరికి మా కారుజూసి బి డ్రాటు పరిగెత్తు కొచ్చి

నాడు. యిలా ఎలా పరిగెత్తే డనుకున్నా వేటి? అల్లప్పుడు మన సిటీస్వరీసు సివంచలంగోడి బస్సును దెంటు కుక్రోళ్ళు తగల బెటేసి, సివంచలంగోడిని కాలిశీనాడికి ఆ దెంటబడితే ఆడు పరిగెత్తినాడే — అప్పు డ్దేను నాయకుకొట్లో టీ తాగు తున్నానే — అదుగో ఆ సివంచలంగోడ్ పరుగెతుకొచ్చినా డా డాట్రు. ఆ బాబూ, మా బాబూ ఏదో యింగీసులో మాటాడుకొని పరిగెత్తినారు. ముందాళ్ళు, ఎనక నేనూ ఏకబిగిని మూ డంతసు లెక్కేసినాం. తోవలో అగపడ పెతీ డాట్రూ మా యెనక బడాడు.

“మూడో అంతసు జేరేక ముందున్న డాట్రు ఒగది తలుపు తీసినాడు. మా బాబు గదిలో కెలబోయి గదిలో నేల లేనట్టు నిలబడిపోనాడు. నా నెళ్ళి సూదునుకదా!

“గది మదిల బలమీద మా అబ్బాయి బాబు సచ్చి పడన్నాడు. నీరు మింగీసేడేమో, కడుపు బంతిలాగై పోనాది. బాబూరే! నేనెసా నినుకో. నను కన్నతండ్రి నా సేతుల్లోనే పేనా లొగిసి నాడు. నన్ను కన్నతల్లిని యిదుగో, ఈ సేతు ల్లోనే బూడిద సేసేసేను. అప్పుడు కూడా నా కంత కష్టం కలగలేదంటే నమ్మండోరే.

“వచ్చేనా నాన్నా?” అన్నట్టు అబ్బాయి బాబుకళ్ళు మావేపే సూస్తున్నట్లున్నాయి. కాని చి తరవేటంటే మా డాట్రుబాబు ఒక్క మాట మాటాడితే నిన్ను సంపుకుతిన్నం తొట్టు. ఒక్క కన్నీటిసుక్క రాలుసే నానుబారికాడికి పుట్టినటే.

“అబ్బో! గొప్పోళ్ళు కష్టం సుకం ఒక్కనాగే అన్నట్టు గించీసారు. మన బీదె దవలే — ఎవడన్నా మన గుడిసెలకాడ

కొచ్చి వీడి కాల్చుకోనాడికి అగ్గిపుల గీస్తే కొంప లంటించీసి నటు గోల సేసేసాం. మన పిల్లొడికి రెండోరోసినా లె తే సచ్చి పోయినట్టే ఏడిస్తేస్తాం. కాని గొప్పోళ్ళలా కాదులే.

“సుట్టూ వున్న వాళ్ళంతా కుసింత తెలుగులో, ఎక్కు వింగ్లీషులో మా బాబుతో ఏటో జెప్పేరు. నాకరదవయిం దేదంటే మా అబ్బాయిబాబు ఆస్పత్రికి కొచ్చిన ఎంటనే పేనం ఒగేసినాడనీ, పావుగంట ముందొస్తే సచ్చిపోయి వోడు కాడని మా తరం అరదవై యింది.

“ఆకిరి కెలాగే తేం నాలుగ్గదులు దాటి యిదివొరం డాలో కొచ్చినాం. ఆ గుంపెనకాల నానున్నాను. ముందు మా బాబున్నాడు.

“వొరండా మలుపు దిరగానే మాబాబు దెయ్యూన్ని సూసినట్టాగిపోనాడు. ఏటెందో ఏటోనని నాను ముందు కెళ్ళి సూద్దునుకదా! మా కెదురుగా ఎవుడొచ్చినా డంటా వేటి? సచ్చిన నల్ల సేప శవం జాలారోడు. ‘పిల్లా డెలాగు న్నాడు బాబూ,’ అంటూ ముందర కొచ్చినాడు.

“ఆడ్ని సూసేసరికి మాబాబు క్కాళ్ళాడక, పక్కనే బెంచీమీద కూలబడిపోనాడు. మోకాళ్ళమీద సేతు లెట్టు కొని, సేతులో మొక మెట్టుకొని ఉండచుట్టుకుపోనాడు. కా నప్పుడుమా తరం మాబాబు కన్నీటిసుక్కలు ఆబాబు జోళ్ళ మీదే పడా యొరే!

“కాని ఆబాబుదగర కేవరూ ఎల్ల నేలేదు. కాస్తే పేడి సే సేగాని దుఃఖం కడుపు కోసేస్తాదని మావంతా వల్లకుండి పోనాం.

అయినా నిమిషా లయ్యేక ఒక ముసిల్మాన్లు మా బాబుకాడ కెల్లి బుజమ్మిద సెయ్యేసి నెగమన్నాడు. కాని మా బాబు నెగ నేదు. ఆ ముసిలాడు కుదిపినాడు. కుదిపీసరికి కింకేటుది: మా బాబు నేలనూది కొరిగిపోనాడు. అంతా కోజెపోనాడి.

“ఆ బా బృతికున్నన్నాళ్ళు బీవోళ్ళ కేసాయం సెయ్యనేదు. ఆళ్ళని సచ్చిన పురుగులా సూసేవోడు ఆళ్ళు కూడా తన నలాగే సూసారనుకుసేవోడు కావోలు. ఆ జాలారెదవ తన పిల్లోడిపట్ల యింతబిమానం సూపిస్తా డను కొనుండడు.

“బిడ సచ్చిన సాక్కు (shock) నిలబడినాడుగాని బీవోడు సూపిన సత్తేనికి నిలబడ్డేపోనాడు. ఆ సాక్కు సచ్చి పోయి ఆసుపత్రి రొరండాలో దిక్కుమాలి సెవంలా పడి పోనాడు.” అని అతను ఆగి బీడి ఆఖరిదమ్ములాగి, కిటికీలోంచి విసి రేసి, తన కథ ఎఫెక్టుకోసం అందర్నీ కలియజూసేడు.

“మీ యమ్మగోరేటెనారు:” ఎవరో అడిగేరు.

“ఏటొద్ది, కనుకున్నాడు పోనాడు. కట్టుకున్నోడు పోనాడు. ఆశ లగిలోపడి పోనాయి.

ఇంతకీ కంట్రాక్టరు కనకయ్య సస్తే మెకానిక్కు ముత్తుస్పావింగో డున్నాడనుకోడానికి మన దురగమ్మలాటిది గా దొరే మా యమ్మ.

“ఆయమ్మకత మరోపాల్సెబుతాగాని, దిగుదిగు తేస నొచ్చీసినాది.” అంనూ అతను రైలు దిగి పోయేడు.

